

Maa Jordania ▼

Hae

Maa: Jordania

German-Jordanian University, Amman, 07.02.2014 – 01.07.2014

Maa: Jordania

Kaupunki: Amman

Vaihtoaika: 07.02.2014 – 01.07.2014

Vaihto-ohjelma: Tiedekunnan/yksikön vaihtosop.

Yliopisto: German-Jordanian University

Suomen päässä hommat lähtivät liikkeelle tekemällä yksikölle ERASMUS -haun mukaiset hakulomakkeet ja hyväksynnän jälkeen aloimme yhdessä koordinaattorin kanssa tutkia tarkemmin yliopistojemme välisiä sopimuksia ja niihin liittyviä yksityiskohtia. Sähköpostit kulkivat Ammanin ja Tampereen välillä vuorotellen, tosin Ammanista joutui välillä odottelemaan sähköpostia pitkiäkin aikoja. Yhdessä vaiheessa kävi ilmi, että työntekijä jonka kanssa aloitimme keskustelut, oli poistunut Ammanin miesvahuudesta. Kun vihdoinkin saimme tarvittavat yksityiskohdat selvitettyä ja dokumentit kasaan lähetimme Ammaniin virallisen hakulomakkeen. Seuraavaksi lähdin selvittämään, että minkälaisen viisumin Jordaniaan tarvitsee jotta siellä voisi opiskella. Suomessa sijaitsee Jordanian kunniakonsulaatti, mutta sieltä sai sähköpostiin automaattivastauksen, että tulisi olla yhteydessä Berliinissä sijaitsevaan suurlähetystöön. Suurlähetystön www-sivuilta sain ongittua puhelinnumeron johon voisi olla yhteydessä klo 13-14 välisenä aikana arkipäivisin. Lopulta selvisi, että opiskelija ei tarvitse mitään erikoista viisumia vaan lentoasemalta ostettavalla viisumilla pärjää. Maahan saavuttaessa on kuukauden sisään käytävä poliisilaitoksella uusimassa viisumi kuukaudeksi eteenpäin ja tämän jälkeen maahanmuuttovirastossa uusimassa pidemmäksi aikaa.

Ammanin päästä kansainvälinen toimisto avusti asunnon etsimisessä. Hakupapereissa piti ilmoittaa hintahaarukka vuokrasta sekä haluaisiko asua lähellä yliopistoa. Yliopiston kampus sijaitsee n. 30 km Ammanin keskustasta etelään, joten sieltä saatavissa asunnoissa on huomattavasti halvempi vuokra. Ongelmana sen sijaan on, että jos iltaisin haluaisi mennä jonnekin, niin ympäriltä löytyy peltoja, hiekkaa ja joitakin pieniä kauppoja. Itse asuin Ammanin länsipuolella kerrostalokolmiossa kahden saksalaisen vaihto-opiskelijan kanssa. Asunnosta meille ilmoitettiin vasta helmikuun alussa. Vuokramme oli n. 800 dinaaria kuukaudessa sis. vesi, sähkö ja talonmiehen palkka. Lisäksi meillä oli paikalliselta puhelinoperaattorilta Internet-liittymä. Kuljimme yliopistolle bussilla, taksilla tai paikallisten opiskelijoiden kimppakyydillä. Bussi maksoi 0.75 – 0.80 dinaaria ja taksi yksin mentäessä

neuvottelutaidoista riippuen 6-8 dinaaria. Taksimaksun sai jaettua esim. neljälle hengelle jos kävi hyvä tuuri ja samaan aikaan oli menossa muitakin yliopistolle, niin hinnaksi ei jäänyt paljoakaan.

Opiskelut alkoivat orientaatioviikolla, jossa kerrottiin yleisesti yliopiston historiasta ja taustoista, suoritettiin erittäin byrokraattisesti yliopistoon ”kirjautuminen” (A4 johon kerättiin kahdeksan eri nimikirjoitusta eri puolelta kampusta, maksettiin terveydenhuoltomaksu yms.) sekä vahvistettiin kurssivalinnat. Kurseille ei päässyt ilmoittautumaan itse vaan rekisteröintitoimistossa jonotettiin virkailijalle, joka järjestelmästä valitsi kurssit toimittamasi listan mukaan. Mikäli kurssi oli täynnä tai peruttu, joutui lennosta valitsemaan jonkin toisen kurssin. Valittavissa olevat kurssit löytyivät yliopiston www-sivuilta, mutta muutama viikko ennen lukukauden alkua saimme vielä Excel-taulukon, jossa olivat sinä lukukautena järjestettävät kurssit. Orientaatioviikolla tapasimme myös tuutorimme, elleivät he olleet ennen sitä ottaneet yhteyttä vaihto-oppilaisiin. Tuutorit järjestivät joko omille vaihto-oppilailleen tai suuremmille ryhmille erilaista tekemistä: Kuolleellamerellä käyntiä, Ammanin kiertoajelua sekä tietysti näyttivät missä parhaimmat ravintolat sijaitsevat. Tuutorit olivat eri oppiaineista, joten ei ollut taattua että hän tietäisi kurssiesi sisällöstä mitään.

Opiskelin tietojenkäsittelytieteitä vaihdossa, mutta kurssini jakoutuivat tietotekniikkaan, tietojenkäsittelyoppiin ja signaalinkäsittelyyn. Vaihto-opiskelijoille järjestettiin arabian kielen kurssi, jolla opetettiin perusasioita. Opetuskielenä yliopistossa on englanti. Tosin monella kurssilla luennoitsija puhui englanniksi, oppilaat kysyivät arabiaksi ja luennoitsija vastasi englanniksi. Moni luennoitsijoista oli väitellyt tohtoriksi Pohjois-Amerikassa tai Iso-Britanniassa ja heidän tietämys omasta opetusaiheesta oli melko korkea, mutta monella olivat pedagogiset taidot ruosteessa tai niitä ei ollut ollenkaan. Opetus tapahtui kurssista riippuen n. 8-25 hengen ryhmissä. Kurssien suorittaminen tapahtui tenteillä: 1-2 välitenttiä ja loppotentti. Kurssikirjoja oli saatavissa kampuksen kirjastosta tai opiskelijan oli itse etsittävä e-kirja netistä. Lisäksi oli pistokokeita ja palautettavia tehtäviä. Kurseilla ei ollut varsinaisesti omia www-sivuja, mutta Moodle -oppimisympäristö oli käytössä. Tosin monia sen tarjoamia ominaisuuksia ei käytetty vaan käytännössä luentokalvot ja osa harjoitusten tehtävänäannoista tuli sinne. Opiskelu oli melko koulumaista verrattuna mitä Tampereen yliopistossa opiskeleminen on. Poissaoloja seurattiin tarkasti, opiskelijat marisivat ja opiskelijoiden ja henkilökunnan välillä ei ollut suurta luottamusta eikä kunnioitusta.

Yliopisto ei tarjonnut mitään liikuntamahdollisuuksia, koska aluetta rakennetaan edelleen. Ammanista löytyi kuitenkin monia yksityisiä paikkoja sekä halvalla että kalliilla. Itse sain asuntoni läheltä kuntosalijäsenyyden kolmeksi kuukaudeksi 40 dinaarilla. Lenkkeily on erittäin hankalaa kaupungissa liikennekultuurin takia, mutta joitakin puistoja oli joissa pystyi lenkkeilemään. Tosin keväällä ja kesällä lämpötila on n. +30 - +40 astetta, joten lenkkeily onnistuu vain aikaisin aamulla tai myöhemmin illalla. Sateita oli Ammanissa vain helmimaaliskuussa. Kampuksen ravintolat olivat mielestäni ala-arvoisia: tarjolla oli käytännössä vain ranskalaisia ja sämpylöitä erilaisilla täytteillä sekä suklaata, sipsiä ja virvoitusjuomia. Ammanista löytyy ravintoloita eri hintaluokista ja tyyllilajeista. Eurooppalaisia, aasialaisia, amerikkalaisia sekä tietenkin paikallisia ravintoloita löytyi jokaisia melkein jokaisesta kaupunginosasta. Hypermarketeista sai ostettua paikallisten tuotteiden lisäksi amerikkalaisia ja eurooppalaisia tuotteita. Vihannekset ja lihat sekä siipikarja oli melko halpaa ja tuoretta, joten kotona ruoan laittaminen oli myös hyvä vaihtoehto.

Jordaniassa matkustaminen onnistuu joko vuokra-autolla, bussilla tai taksilla. Maassa on hienoja kulttuuri- ja lomakohteita. Suosituimmat lienee Kuollutmeri, Petra sekä Punaisenmeren rannalla sijaitseva Aqaba. Lähi-idän muihin maihin matkustaminen on myös helppoa: taksilla tai bussilla pääsee Israeliin/Palestiinaan ja lentokoneella esimerkiksi Arabiemiraatteihin, Bahrainiin, Libanoniin, Omaniin ja Qatarisiin.

Kaiken kaikkiaan olen erittäin kiitollinen, että pääsin lähtemään vaihtoon Jordaniaan ja kokemaan aivan erilaisen kulttuurin ja kielen mitä Euroopassa ja varsinkin Suomessa keskimäärin on.